

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LV. Sitne poßibile quid vltra præcepta seruare?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

nicatricis Babylonicae. Nam factum hoc nouumque est; S. Patres de veris Virginibus interpretantur. Exempla, Patres, Rationes, vide in Bell. l. 2. c. 10, 11, 12.

Q V A S T I O L V.

Sitne possibile quid ultra Praecepta servare?

V THERO-CALVINISTÆ pernegant questione precedente argumentis quatuor. Quibus addunt ista:

5. MARTYR. Dominus iubet se diligere extoto corde, &c. Unde nil supererit non debitum. August. lib. 1. d. 8. Ch. 1. Cum ait, tuto corde: nullam vita nostra partem reliquit, que vacare debet. 6. Praeceptum dilectionis; & illud *Non concupisces*; in hac vita impleri non potest. Ita Patres. 7. Nolle Deum plus amare, si plus possis, peccatum est: ergo nil potes superaddere, quod non debas.

A V T O R. Possibile est & meritorium, satisfacere præceptis, pro humana fragilitate, ex gratia; & tamen etiam Consilia supererogatoriæ obseruare. 1. Patet ex supra allegatis. 2. Exemplis primitiæ Ecclesiæ: Act. 4. Omnia in commune donantum: Continentiam coletium, ut Act. 21. quatuor filii Philippi; quod ut magnum quid refertur. Philo libr. de vita contemplativa. Iustinus in Apologia 2. Tertullianus in Apologetico c. 9 produnt de plurimis Continentibus. 3. Ratio: Omnis res ac natura duo habet: necessarium ad esse, & necessarium ad bene esse. Ut homo, quod conster membris, est ad esse: quod socios sit, robustus. &c. ad bene esse est. Sic Perfectio necessaria est ad esse Saluari p̄ obseruationē præceptorum: Ad bene esse, glorioius beati per Consilia obseruata,

D I C O A D I. Lex Dei est difficilis extre: medium enim tangere, arduum: Facilis, habenti gratiam & charitatem. 1. Ioan. 5. Mandata eius grata non sunt. Matth. 11. *Iugum meum suave.*

A D II. Deest; quia tendimus ad perfectionem viatores; & hoc satis hic Deo, nobisque est. Ideo Dominus respondentem iuuenem, se mandata seruasse, dilexit ut veracem, non ut mendacem. Nec isti perfectioni officit repugnantia concupiscentiæ; dummodo sint motus eius inuoluntarii. Hinc anima Deum, & time: *Cum omnia fecisti, die, seruus inutilis sum.*

A D III. Dicitur: *Cum feceretis Hac omnia, que præcepta sunt vobis &c.* Vnde Ambr. l. de Viduis. *Hoc vi:go non dicit: non ille, qui omnia vendidit; sed quasi reposita expectat præmia.* &c. quasi seruus utilis. &c. vult tamen tales se humiliare, velut inutiles.

A D IV. Ita dicimus ob peccata venialia, in quibus *iustus in die sepietis cadit.*

A D V. Illud, *ex toto*: significat diligendum Deum appretiatuè, nil ei preferendo vel & quando: *Quod seruari potest; plu:que, minusque diligi:* Nam diligit ille plus, qui etiam à licitis abstinet &c. Vide Bell. c. 13.

A D VI. Præceptum dilectionis potest impleri appretiatuè diligendo: Etiam hoc *Non concupisces*, scil. voluntario appetitu.

A D VII. Est peccatum, si nolis ex contemtu, vel acedia, vel superbia; vel letamen plus diligere, quam diligas, et iam à licitis abstinentio, hoc licet & fieri potest; & meritorium est.

Ee 2 Quæ-

